

דעם רבינ'ס עיוכט

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ז ר"ט)

דער
ריינער קוואל

ביכורים תשפ"ו

דער וועלט קען אונז נישט צעמישן, ווייל מיר
גלייבן אז אלעס קומט און ווערט געטון דורך דעם
אויבערשטן.

כדי דאס צו וויסן און געדענקען פארלאנגט זיך
התחדשות, מען זאל זיך אויפרישן. אז אפילו אויב
חס ושלום לכן הארמי האט דיך אויסגעפאפט און
פארקאפט אין זיין זאק און די שפירסט זיך ווי א
פארלאשענע ליכט, דארף מען זיך אויפפרישן און
זאגן פארן אויבערשטן אזוי ווי מען זאגט ביים ודוי
בשעת'ן ברענגען די בכורים: "באשעפער, איך ווייס
אז דו האסט אונז ארויסגענומען פון מצרים, און מיר
פרינוואט האסטו אויך ארויסגענומען פון מיין ביטערן
גלות, האסטו מיר מקרב געווען צו אזא גרויסן צדיק,
איך דאנק דיר באשעפער פאר אלע חסדים און
וואונדער וואס דו טוסט צו מיר."

עס איז אויך דא א פסוק היינטיגע פרשה, א באקאנטע
פסוק, "היום הזה ה' אלקיך מצוה לעשות" און נאך
א פסוק "היום הזה נהיית לעם", די אלע פסוקים
שטייען איין נעבן די פרשה פון בכורים אונז צו ווייזן
אז א אידיש קינד קען זיך יעדן טאג, יעדע שעה,
יעדע רגע זיך באנייען, נישט קיין חילוק ווי טיף דער
מענטש איז ליידער ליידער געפאלן, "היום!!" היינט
הייב איך אן פריש מיט א באנייאונג ווערן א ערליכער
איד.

חכמינו זכרונם לברכה דרש'נען אויפן ערשטן פסוק

טייערע קינדער איך וויל אייך פרעגן א שאלה.
היינטיגע צייטן קען מען ברענגען בכורים?

וואס איז בכלל די שאלה? מיר האבן נישט קיין בית
המקדש, נישט קיין כהן גדול, נישט קיין מזבח וואו
אראפצולייגן די קארב מיט פרישע פרוכט פון די
שבעת המינים. נא, ווייסטו שוין א קלארע תשובה,
זיכער קען מען נישט!

אבער ניין, עס איז גראדע דא אזא בחינה פון בכורים
אויך היינטיגע צייטן, חדש אלול תשפ"ו, אפילו פאר
אזא איינער וואס האט נישט קיין גארטן מיט פרוכט
ביימער אין פארנט פון זיין דירה, ער וואוינט גראדע
אויפן פיסטן שטאק...

אקעי, אינטערעסאנט צו הערן, איך בין גרייט... איך
לייגן שוין אוועק אלע מיינע זייטיגע פלענער, מיינע
וויכטיגע ענינים, און איך גראד אויס מיין רוקן גלייך
מיט אנגעשפיצטע אויערן גרייט צו הערן.

אה, א האלבע תשובה האסטו שוין געזאגט, די ביסט
גרייט צו הערן און דו ביסט דא, דאס איז פון דיין זייט
א התחדשות, ביסט גרייט צו הערן עפעס ניי, ווייל
דער עיקר חיוב פון בכורים ווייזט אויף התחדשות,
פרישקייט!

א אינגל, א בחור, א טאטע אדער יעדער איד דארף
וויסן אז ער ווייסט גארנישט, גארנישט, גארנישט.
דאס מיינט אמונה! מיר האבן באקומען פון אנזעערע
עלטערן א מתנה, "אמונה", אז קיין שום זאך אויף

אונזער נארישע שכל, און ברענגען א פרישע בכורים
און זיך פארגינען צו זינגען א ניגון פארן באשעפער
מיט לויב און דאנק אז מיר זענען אידישע קינדער,
בני אברהם יצחק ויעקב.

נא, געאנגען א צוויי מינוט הודאה!! דאנק דעם
אויבערשטן מיט דיין שפראך, מיט דיין קערבעלע
פרוכט און נקודות טובות וועט דיר די וועלט ווערן
ממש ווי ניי.

(לויט די ווערטער פון לקוטי הלכות בשו"ת וז"ל
אות י"ג)

א גוט שבת, א כתיבה וחתימה טובה

פון דער תורה, 'בראשית' בשביל בכורים שנקרא
ראשית, דער עיקר באשאפונג פון דער גאנצער
בריאה איז געווען פאר די זאך, 'בכורים', באניי זיך א
מענטש זאל און קען יעדן טאג אנהייבן די בריאה ווי
עס וואלט היינט באשאפן געווארן פון דאסניי, וואס
דאס איז באמת אזוי, די וועלט איז ניי, יא! מיר זאגן
דאס יעדן טאג ביים דאווענען "ובטובו מחדש בכל
יום תמיד מעשי בראשית," דער אויבערשטער מיט
זיין גוטסקייט באשאפט יעדן טאג די וועלט אזוי ווי
ביים אנהייב באשאפונג, איי די וועלט קוקט אויס
אזוי אלט, מיט אלטע זכרונות פון אמאליגע צרות,
דאס איז אלעס ביי אונז אין מוח. לאמיר אוועקווארפן

מען דארף פארן אזויפיל שעה'ן און נישט
דערגרייכן דעם ציל.

אינמיטן וועג האט זיך דער באס אפגעשטעלט
און מען האט געזינגען גגונים וועגן שמירת
עינים ווי, 'העבר עיני מראות שוא' און נאך.
מען האט קלאר געקענט אנזען אז ברסלב'ע
חסידים לעבן אין אן אנדערע סארט וועלט,
מען וויל טאקע זיך אויסטשוקען אבער אין
דער זעלבער צייט וועלן מיר נישט אפטרעטן
פונעם שלחן ערוך.

ווי נאר מיר זענען אנגעקומען צום דאזיגן
וואסער, האט דער משגיח געזען אז דאס
פלאץ איז נישט געאייגנט, מיר זענען שוין
געווען גרייט אריינצוטאנצן אין וואסער,
אבער אלע האבן זיך אויסגעדרייט צוריק
אויף די באס, קיינער פון די קינדער האבן
נישט געזאגט קיין פיפס און נישט געקרימט
מיט די נאז, נאר גלייך געפאלגט, זיך

אין
אשה'ס

העבר עיני מראות שוא

אונזער חדר האט זיך געגרייט ארויסצופארן
אויף א נסיעה, דער משגיח האט אונז פאר
דעם אנגעזאגט אז אויב מען וועט אנקומען
צו א פלאץ וואו עס וועט זייט נישט פאסיג
פאר אונז, מען וועט נישט קענען האבן
דארט שמירת עינים, וועט מען זיך גלייך
אויסדרייען און אוועקפארן, אפילו מיר האבן
שוין איינגעזאגט דאס געלט פון פאראויס.
מיר האבן צוזאמען מתפלל געווען ביים קבר
פון חזני המעגל אז מיר זאלן קענען היטן
די אויגן און נישט ווערן איבערגענומען אז
מען האט שוין איינגעזאגט געלט, אדער אז

נישט פארמאכן מיינע אויגן אזוי שנעל, דאס פארשלעפט מיר אז איך שלאף איין שפעט און איך רעדט זיך איין אז דעריבער קען איך נישט אויפשטיין.

עס איז געווען איין נאכט בעפאר מיר האבן געדארפט קומענדיגן אינדערפרי פארן אויף א נסיעה, פון גרויס איבערגענומענקייט טראכטנדיג אלעס סארטן מחשבות וויאזוי די נסיעה גייט זיין איז מיר געווען אוממעגליך איינצודרימלען, האב איך זיך דערמאנט די עצה פון הייליגן רבי'ן, 'תפלה' און מתפלל געווען צום באשעפער איך זאל קענען איינשלאפן, און די ישועה האט נישט געשפעטיגט, איך בין טיף איינגעשלאפן.

אויפמארגנס ווען עס איז געקומען צייט צו גיין שלאפן, איך גרייט זיך צו נעגל-וואסער נעבן בעט און איך ליין קריאת שמע מיט המפיל, איך ליג אין בעט אבער דאס מאל האב איך שוין געוואוסט וועלכע מיטל איך דארף נוצן צו קענען איינשלאפן, און איך האב טאקע נאכאמאל מתפלל געווען צום באשעפער, און... וואונדערבאר! זייט דעמאלטס שלאף איך שוין איין באצייטנס.

אין כחינו אלא בפה! תפלה איז די בעסטע מעדעצין פאר אלע פראבלעמען.

יישר כח פאר די מעשיות פון דער גליון עס איז מיר גאר מחזק צו אלעמאל מתפלל זיין צום באשעפער.

גרייטנדיג צו פארן צום קומענדיגן אָרט. עס איז אריבער צוואנציג מינוט ווען דער בעל-הבית פון דעם פלאץ קלינגט אונז פֿרעגן וואו מיר זענען? דער משגיח זאגט אים: "מיר זענען ערליכע אידן, מיר קענען נישט גיין אויף א פלאץ וואס איז נישט צניעות'דיג, מיר זענען מוחל דאס געלט". אַקעי, ער זאגט פארן משגיח אז דאס פלאץ פארמאכט זיך פיר אזייגער, דריי מינוט נאך פיר זאלן מיר אלע קומען צו עפעס א זייטיגן טיר וואו קיינער דרייט זיך נישט דארט, געווענליך טאר ער נישט אריינגלאזן קיינעם א מינוט נאך פיר, אבער פאר אונז וועט ער דאס יא טון.

דער משגיח איז געשטאנען דארט און געגאנגען פאראויס זען צו עס איז טאקע אזוי און ווען ער האט געזען אז די אומגעוואונטשענע האבן שוין פארלאזט דאס פלאץ, ס'איז נישט געבליבן קיינער דארט, זענען מיר אהינגעגאנגען און זייער הנאה געהאט סיי בגשמיות און זיכער ברוחניות. תפלה, תפלה און נאכאמאל תפלה, דאס איז א לעבן מיט אויבערשטן אליין!

עצה צו איינשלאפן זיס

א גוטן, אזוי ווי איך האב א שוועריקייט מיטן אויפשטיין, אינדערפרי ווען די זון שיינט אויף דריי איך זיך ארום אויף אלע זייט פון דער בעט, אבער איך זע זיך נישט ארויס. למעשה הייבט זיך אן דער פראבלעם נאך ביים איינשלאפן, אז איך קען בשום-אופן

אונטערזעגנס #50

בני רבי נתן'ס זכרונות

אין קורצן פון פריער:

ערשטן מאל אז ער האט אויך געשריבן אנדערע חידושים אויף פיל א העכערן דרגה וואס עס איז אוממעגליך צו פארשטיין, נאר איינער וואס איז גאר א גרויסער צדיק, אן איינציגער אין זיין דור און אין דער זעלבער צייט באהאוונט אין אלע זיבן חכמות פון דער וועלט.

רבי נתן האט אין א שפעטערע תקופה איבערגעשריבן די חידושים אבער דערנאך, צוליב פארהוילענע סיבות, האט דער רבי אים געהייסן דאס פארברענען. דעם ספר רופט מען דערפאר, "ספר הנשרף".

אצינד קומען מיר צום שלום פון יאר תקס"ה - דער דריטער יאר פון רבי נתן'ס התקרבות צום רבי'ן, ווען עס האט זיך אים אנטפלעקט א נייע וועלט פון תורה ועבודה.

מיר וועלן דא בעזר השם ברענגען אן איבערבליק פון יאר תקס"ה:

- ראש השנה תקס"ה איז אויסגעקומען

רבי נתן מיט זיין חבר, רבי נפתלי קומען אפט צום רבי'ן קיין ברסלב. זיי האבן מער נישט קיין מניעות פון זייער משפחה, אבער אצינד איז זיי אונטערגעקומען א נייע מניעה: יעדע מאל זיי קומען צום רבי'ן, ווייזט דער רבי ארויס אומצופרידנקייט, אבער זיי זענען זיך מתגבר אויף די מניעה און זיי קומען ווייטער צום רבי'ן. רבי נתן טרעפט א תירוץ צו קומען צו בינדן דעם רבי'נס ספר. יענע וואך האט דער רבי אסאך גערעדט צו רבי נתן.

די הייליגע חידושים

ווען עס איז ענדליך פארטיג געווארן דאס איינבינדן דעם ספר, האט רבי נתן דאס געברענגט פאר'ן רבי'ן. דער רבי האט ווייטער גערעדט דברי חיווק. ער האט זיך אנגערופן צו רבי נתן: "דו ביסט נאכאלץ נישט פרייליך?! עס וועט קומען א צייט וואס דו וועסט פארשטיין מיין גרויסקייט."

דער רבי האט דאן אנטפלעקט פאר רי נתן צום

עקשנט זיך, זאגט אים דער רבי אז דער אמת'ער אמת איז אז נישט. רבי נתן איז שטענדיג דאנקבאר געווען פאר'ן אפזאגן דעם פאסטן ווייל אזוי ארום האט ער זיך געקענט אפגעבן מיט'ן שרייבן און דרוקן דעם רבינ'ס ספרים.

* חודש אדר א' האט דער רבי באפוילן פאר רבי נתן צו אנהייבן צו איבערשרייבן זיינע תורות אין א קונטרס. רבי נפתלי האט אים געהאלפן דערצו.

* אין דעם זעלבן יאר, האט דער רבי געהייסן פאר רבי נתן צו צאמנעמען אין א באזונדערן חיבור די פראקטישע עצות אין עבודת השם וואס מען לערנט ארויס פון זיינע תורות וואס רבי נתן האט שפעטער גערופן, קיצור ליקוטי מוהר"ן.

* סוף חודש אדר האט דער רבי געבוירן א זון וועמען ער האט א נאמען געגעבן שלמה אפרים. אין די טעג פון די שמחה האט רבי נתן געהערט פיל תורות און שמועסן פון דעם רבינ'ס הייליג מויל.

* ערב שבועות ווערט די קונטרס פון רבינ'ס תורות גרייט צו גיין צום בינדער. נאך שבועות קומט רבי נתן קיין ברסלב צו שטיין ביי די ארבעט פון די בינדעריי.

* אין יענע תקופה האט דער רבי אנטפלעקט די געוואלדיגע סוד פון דעם תיקון הכללי. ביי דעם פונקט האט דער רבי נאכנישט אנטפלעקט וועלכע צען קאפיטלען דאס זענען.

פארזעצונג קומט א"ה ווען מיר וועלן אריינגיין אין די היסטאריע פון יאר תקס"ו.

דאנערשטאג און פרייטאג - דריי טעג יום טוב. יענעם יאר, האט דער רבי געזאגט גאר א הויכע תורה. רבי נתן האט זיך אויסגעדרוקט אז ווען ער האט געהערט דעם רבינ'ס תורה, האט ער געשפירט דינערן און בליצן אין זיין קאפ!

* דער רבי באפעלט אז מען זאל אים אנטפלעקן די בשורה פון זיין טאכטער פייגא וואס איז נפטר געווארן דעם פארגאנגענעם זומער, וואס ביז דאן האט מען פארהוילן פונעם רבי'ן די טראגעדיע. מען האט זיך מטפל געווען מיט כישוף פאר איר רפואה און דער רבי האט געדארפט מתקן זיין איר נשמה.

* מאנטאג - די פינפטע טאג פון עשרת ימי תשובה, האט דער רבי, גאנץ אומגעראכטן, אנגעהויבן צו זאגן א לאנגע תורה וואס האט אנגעהאלטן פיר שעה!

* זונטאג פרשת נח, ב' חשוון, האט רבי נתן אויפגעהערט צו זאגן קדיש נאך זיין אומפארגעסליכע מאמע, הרבנית הצדיקת ח' לאנע ע"ה, וועלכע איז נפטר געווארן עלף חדשים פריער - דאנערשטאג פרשת תולדות, ב' כסלו תקס"ד. דער רבי האט געזאגט א תורה אין וועלכן ער האט אריינגעפאלטן דער ענין פון קדיש.

* דער רבי הייסט זיינע תלמידים צו אריינטראכטן אין תורה אויף אן אופן צו קענען אויפקומען מיט פרישע חידושי תורה, אבער האט נאכנישט געהייסן דאס אראפשרייבן.

* מען טראגט אן פאר רבי נתן א רבנות פאסטן און דער רבי גיבט אים זיין הסכמה אבער ווען רבי נתן

בחור'ישע יאדן

נתקרב געווארן [צום דרך החסידות].

דער אוסטורבצא רבי האט אויסגעקליבן אן איידעם אין שטאט לאדזש א בחור אברהם יצחק, ער האט געשמעסט מיט אים און געזען אז ער איז מלא וגדוש, האט דער אוסטורבצער רבי גענומען זיין שוואגער'ס א בחור אלס איידעם. דער טאטע פונעם בחור האט געהייסן ר' חיים יודל – א שוואגער פונעם אוסטורבצער רבי. דער חתן – שפעטער איז ער געווען מיין רבי – האט געהייסן ר' אברהם יצחק ווייסזאנד ה"ד. ער איז געבער אומגעקומען אין אושוויץ.

דער טאטע פון ר' אברהם איז געווען א פשוטער איד, א שוסטער דאכט זיך מיר, ער האט שווער געארבעט פאר פרנסה צו ברענגען א שטיקל ברויט פאר די קינדער. עטליכע ברודער און שוועסטער האט אברהם יצחק געהאט, זיי האבן געלערנט אין די שטאטישע שולעס, אברהם יצחק ווידער האט געלערנט אין תלמוד תורה אין שטאט לאדזש.

יענער צייט איז געווען דער רב אין שטאט לאדזש ר' אליהו חיים מייזעל ז"ל, ער איז איז געווען דער אויפזעהער אין תלמוד תורה, עס אז דאן געווען איינגעפירט אז דער אויפזעהער פון תלמוד תורה, מיט נאך עטליכע אינגעלייט פלעגן פארהערן די קינדער יעדן שבת. דאסמאל איז אויסגעפאלן אז דער רב ר' אליהו חיים האט פארהערט דעם בחור

מיר ברענגען אראפ, די התקרבות פון הרב החסיד ר' בירך רובינזון ז"ל איבערגעגעבן וויאזוי ער האט דאס אליין דערציילט:

"השם יתברך האט מיר געהאלפן איך בין מקורב געווארן צום הייליגן רבין אלס בחור, השם יתברך האט רחמנות געהאט און מיר איבערגעלאזט פונעם גרויסן חורבן וואס איז געשען וואס גאר ווייניג פון אנשי שלומנו זענען געבליבן, ממש נאר געציילטע. מיינע עלטערן האבן געוואוינט אין אוסטורבצא, דארטן וואו דער אוסטורבצא רבי ר' מאיר יחיאל האט געוואוינט.

מיינע עלטערן זענען ארויסגעקומען פון א שיינע יחוס, מיין מאמע'ס יחוס ציט זיך פונעם חוזה ז"ע, און פון אוסטורבצא רב דער בעל זכרון שמואל. [תלמיד פון חוזה, הרב הקדוש מקאזניץ והרב הקדוש מאפטא]. מיין טאטע'ס יחוס איז פונעם מגיד ר' אברהם פון פשיסחא, ער האט דעם ערשטן מאל געברענגט דעם קאזניצער מגיד צום רבין ר' שמעלקא, זיי זענען געווען נאנטע חברים – און אזוי איז ער געווארן מקורב צום דרך החסידות און איז געפארן צום רבי ר' בער.

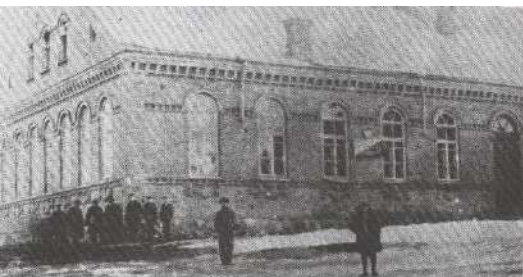
מיין זיידע דער פשיסחא מגיד איז געווען א באהאלטענער איד, קיינער האט נישט געוואוסט פון אים, נאר דער רבי ר' בער און דורך אים איז ער

על פו רחם עלינו למען שמך, האב רחמנות אויף
אונז פאר דיין נאמען וועגן, שטיי צו אונזער הילף
מיר זאלן זוכה זיין צו צעברעכן אלע מניעות, און
זוכה זיין צו קומען צו די אמת'ע צדיקים אויף ראש
השנה און זיך מקשר זיין צו זיי מיט אן אמת, און זוכה
זיין בשלמות צו ריינע געדאנקען און מחשבות.
מיר זאלן זוכה זיין צו ממתיק זיין און מבטל זיין אלע
דינים און ממשותף זיין אויף אונז גוטע חסדים. זיי אונז
מזכה דיר צו אנערקענען און צו וויסן דיין געהויבנדיקייט
און דיין געוועלטיגונג אויף אונז, דו זאלסט קעניגן אויף אונז

מיט דיין כבוד ווי אמשנעלסטן "וידע כל פעול, כי
אתה פעלתו, און יעדע באשעפעניש זאל וויסן אז
דו האסט אים באשאפן, און יעדער וואס האט א
נשמה אין זיך זאל זאגן דער אויבערשטער דער גאט
פון די אידן איז דער קעניג און זיין קעניגרייך טוט
געוועלטיגן אויף אלעמען."
זיי אונז משהר און הייליג אונז מיט דיין הייליגע
דערהויבענע קדושה פון יעדע ביז אויף אלעמאל אמן
סלה.

(שטיקל פון תפלה ע"ו)

ווען ער האט חתונה געהאט קיין אוסטרוואגא,
האט ער נאך די חתונה אנגעהויבן מקרב צו זיין
אינגעלייט צום רב'נס זאך. ער האט געהאט א
גרויסן כח הדבור, די מעלות פון דעם ר' אברהם
יצחק איז נישט צו באשרייבן, אן עניו, א בעל
תורה, וואס מען קען נאר זאגן וועגן א גוטע
מדה, קען מען זאגן אויף דעם ר' אברהם יצחק.

זיין מצב אין פרנסה איז געווען אביסל געדריקט
איז ער געווארן א מלמד, ער האט געלערנט
מיט גרויסע בחורים גמרא מיט תוספות, פאר
בערך אכט בחורים האט ער פארגעלערנט. איך
האב אויך געלערנט ביי אים. ווער איז געווען
דער רבי פון ר' אברהם יצחק?

המשך בעז"ה

אברהם יצחק, ער האט געזען אז ער האט א
שארף קעפל, מיט א גוטן פארשטאנד, האט
ער פארבעטן ער זאל אויפמארגנס זונטאג
אינדערפרי קומען מיט זיין טאטן צו אים.

זונטאג אינדערפרי מען טרעפט זיך מיטן
רב, דער רב בעט דעם טאטן רשות ער זאל
אוועקלאזן זיין זון אברהם יצחק לערנען אין
ישיבת ראדין ביים חפץ חיים זי"ע, דער טאטע
האט זיך נישט אנטקעגן געשטעלט און גלייך
צוגעשטימט, ווען דער רב האט צוגעוואונטשן
דעם בחור ער זאל אויסוואקסן א גדול בתורה.

דער חפץ חיים באקומט א בריוו פון לאדזשער
רב אז ער שיקט אים א בחור גאנץ יונג
אבער א שארף קעפל. איבער אכט יאר האט
אברהם יצחק געלערנט דארט ביז ער האט זיך
אומגעקערט אהיים משלם מיט אלע מעלות.

דער ר' אברהם יצחק איז געווען א גאון עולם,
א למדן מפלג, ער האט געקענט ש"ס פון איין
דעקל צום צווייטן, איבעראל אין שלחן ערוך
איז ער געווען באקאנט, עס איז כמעט נישט
בנמצא צו טרעפן אזא גאון. שפעטער איז ער
געווארן מקורב צום רב'נס זאך.

תפילה העלפט!

"ניין, ניין, טייערער יענקי, זאלסט וויסן אז דער אויבערשטער הערט אויס יעדע תפילה און בקשה. אמאל דארף מען מער מתפלל זיין און צואווארטן מיט געדולד, אבער דאס מוזטו געדענקען: יעדע תפילה ברענגט נענטער די ישיבה!"

די מענטשן פונעם בעל תפילה האבן שטארק געדאווענט מען זאל טרעפן די מענטשן פונעם קעניג, ביז מיט די צייט האבן זיי זוכה געווען צו זען ווי זייער תפילה ווערט געענטפערט.

דיינע תפילות האבן געהאלפן! דער אויבערשטער האט אויסגעהערט דיינע בקשות!"

"וואס? וואס איז געשען? פון וואס רעדסטו?" האט יענקי געפרעגט מיט וואונדער.

"וועגן אשיר! אשיר איז א חתן געווארן היינט נאכמיטאג!!!"

"אבער וואס האט דאס מיט מיינע תפילות? איך פארשטיי נישט; איך האב דאך אזוי פיל געדאווענט און אשיר איז נאך אלץ נישט קיין חתן געווארן ביז יעצט, מן הסתם איז עס נישט וועגן מיר..."

סיפורי מעשיות משנים קדמוניות

זענען זיי געגאנגען און געגאנגען זענען זיי אָנגעקומען צו א 'מדינה'! - איז דארטן געשטאנען 'ווארטעס' [שומרים] ביי [ארום] דער 'מדינה'! האבן זיי געפרעגט [פון] די 'ווארטעס' [שומרים]: "וואספארא [סארט] 'מדינה' איז דאס? און ווער איז ביי אייך דער מלך?"

האבן די 'ווארטעס' [שומרים] געענטפערט: "באשר [אז] דעמאלט אז [ווען] דער 'רוח-סערה' [שטורעם-ווינט] - וואס אויבנדערמאנט [פראקט] איז געווען - וואס דעמאלט איז די 'וועלט' צוטיילט געווארן אויף 'כמה כיתות' [פארשידענע קלאסן]?"

איז דער 'בעל-תפילה' געקומען, צו דעם 'ממונה' מיט דעם 'גבור'! איז בודאי צווישן זיי געווען א 'גרויסע שמחה', 'שמחות' און 'בכיות', כנ"ל.

זענען די 'אלע דריי', געגאנגען אינאיינעם! דהיינו: דער 'ממונה', און דער 'גבור', און דער 'בעל-תפילה'!

און די [אויבנדערמאנטע] 'גאטן', דהיינו: די 'גרויסע לייט' פון דער 'מדינה' [פון עשירות], [וואס זיי הייסן ביי זייער מדינה: 'גאטן'] - זענען מיט זיי געגאנגען!

דאס איז טאקע געווען דער 'חכם' פון דעם
'מלך' הנ"ל.

איז בווידאי דארט געווען א גרויסע שמחה,
'שמחות' און 'בכיות' - ווארן זיי האבן
געוויינט: "ווי געפינט מען נאך [וויאזוי איז
מען זוכה צו געפינען] דעם 'מלך' מיט די
[אלע] 'איבריגע' [פון זיינע לייט]?"!

האבן זיי געפרעגט [פון] דעם 'חכם': "אויב
ער ווייסט נישט פון דער 'יד' פון דעם
'מלך'?"! האט ער זיי געענטפערט: "אז די
'יד' איז ביי אים!"

"נאר זינט [פון] דעמאלט אז [ווען] זיי
זענען צושפרייט געווארן דורך דעם 'רוח'
סערה' - פון דעמאלט אן, וויל ער גארנישט
אריינקוקן אין דער 'יד' אריין - ווארן די
'יד', קער [באלאנגט] נאר צום 'מלך' אליין!

נאר ער האט זיך אויסגעקריצט דאס
געשטאלט פון דער 'יד', אויף א 'שטיין'!
- כדי ס'זאל אים אביסל נוצן צו זיין זאך!
- אבער אין דער 'יד' אליין, קוקט ער
גארנישט אריין!"

האבן זיי געשמועסט מיט דעם 'חכם':
"וויאזוי ער איז אהערגעקומען?"! האט ער
זיי דערציילט:

"אז זינט [פון] דעמאלט אז [ווען] דער
'רוח-סערה' [שטרעם-ווינט] איז געווען -
איז ער געגאנגען וואו ער איז געגאנגען!
- (און וואו ער איז [אלץ] געגאנגען, איז
ער איבערגעגאנגען [איבער] אלע - נאר
איבער 'זיי' [די דאזיגע] דריי, דהיינו: איבער

[אסאך גרופעס] [דהיינו: אויף 'פיל דיעות'
[מיינונגען]! - וואס 'איטלעכע [יעדע] כיתה',
האט געהאט א אנדערע דיעה, כנ"ל -
דעמאלט האבן די 'לייט פון דער [דאזיגער]
מדינה' זיך אויסגעקליבן: אז דער עיקר איז
'חכם' - און האבן זיך אויפגענומען [אויף
זיי], א 'גרויסן חכם', פאר א 'מלך'!

[און יעצט] נישט לאנג [צוריק], האבן זיי
געפונען 'זייער א ווילד-גרויסן חכם', וואס
ער איז 'משונה א [א משונה-דיגער] גרויסער-
חכם זייער!' האט אים דער [פריערדיגער]
'מלך', מוחל געווען די 'מלוכה'!

האבן זיי אים [דעם] 'ווילד-גרויסן חכם'
אויפגענומען פאר א 'מלך'! - ווארן ביי זיי
איז [געווען] דער עיקר: 'חכם'.

האבן די [דאזיגע אויבנדערמאנטע] 'דריי'
געזאגט: אז ס'האט א פנים [ס'קוקט אויס]:
אז דאס מוז זיין 'אונזער חכם'!

האבן זיי געבעטן: "אויב ס'איז מעגליך, אז
מ'זאל זיך זעהן מיט אים?"! האט מען זיי
געענטפערט: "[אז] מ'מוז מעלדעווען, זענען
זיי געגאנגען, און האבן געמעלדעוועט
[געפרעגט]! האט ער געהייסן 'זיי' [זאלן]
אריינגיין!"

זענען 'זיי', דהיינו: די 'דריי' ['ממונה'
'גבור'. 'בעל-תפילה'] - אריינגעקומען צו
דעם 'חכם', וואס ער איז געווארן 'מלך' אין
'דער [דאזיגער] מדינה'!

האבן זיי זיך - איינס דאס אנדערע -
דערקענט! ווארן דער [דאזיגער] 'חכם' -

דעם אַרט פון דעם 'בעל־תפילה', מיט דעם 'גבור', מיט דעם 'ממונה' - איז ער נישט איבערגעגאנגען - ביז די 'לייט פון די דאזיגע' מדינה' האבן אים געפונען, און האבן אים אויפגענומען פאר א 'מלך'.

און לעת־עתה דערווייל, מוז ער זיי פירן וועדליג [לויט] זייער וועג, וועדליג [לויט] זייערע 'חכמות' - ביז דערנאך [במשך די צייט] וועט ער זיי ארויספירן אויף דעם 'רעכטן [צוריקערן צום ריכטיגן] אמת'!

האבן זיי געשמועסט מיט דעם 'חכם': מכה דער מדינה' וואס זיי זענען אזוי פארפירט [און פארבלאנדזעט] געווארן אין דעם 'נארישקייט' און 'עבודה־זרה' פון געלט, כנ"ל און זיי האבן געזאגט:

"ווען מיר זאלן מער [וואלטן ווען] נישט פארווארפן ווערן [געווארן] און צושפרייט ווערן [געווארן]. נאר פון [צוליב] 'דער [דאזיגער] מדינה' וועגן - כדי מ'זאל זיי פאררעכטן און אומקערן [צוריקערן] צום 'אמת' - איז אויף כדי - ווארן די [דאזיגע מדינה] זענען אזוי [שטארק] פארפירט [פארארישט און פארבלאנדזעט] געווארן!

ווארן צום אמת: די אלע 'כיתות' הנ"ל - וואס איטלעכע [פון די אלע כיתות] האט זיך אויסגעקליבן איר 'נארישקייט'! - 'די' האבן געוואלט 'כבוד', און 'די' [האבן געוואלט] 'רציחה', וכו' כנ"ל - זענען זיך אלע פארפירט [און פארבלאנדזעט] געווען [געווארן] - און מ'האט [מוואלט] זיי אלע באדארפט [פאררעכטן, זיי צוריקערן פון זייער 'נארישקייט',

און] ארויספירן אויף [צוריקערן צו] דעם 'רעכטן [ריכטיגן אמת'ן] תכלית'!

ווארן אפילו די 'כיתה' וואס זיי האבן זיך אויסגעקליבן, אז דער 'תכלית' איז 'חכמה' - 'די' [זיי] האבן אויך נישט דערלאנגט [דערגרייכט] דעם 'אמת'ן תכלית'! - און 'זיי' באדארף מען אויף ארויספירן דערפון - ווארן זיי האבן זיך געהאלטן [אויסגעקליבן] אין 'חכמות־היצוניות' און 'אפיקורסות'!

לושמיר [נאר] - פון 'אלע נארישקייט' [טעותים], קען מען גרינגער ארויספירן אבער די 'דאזיגע' זענען אזוי [שטארק] פארפירט [פארבלאנדזעט] געווארן אין דער 'עבודה־זרה' פון 'געלט', און זיי זענען דערינען אזוי [שטארק] אריינגעפאלן [איינגעזינקען] געווארן, ווי אויבנדערמאנט - וואס סע [אז ס'איז] נישט געמאלט [מעגליך] זיי ארויסצונעמען דערפון.

און דער 'חכם' האט זיי אויף געענטפערט: "אז ער האט אויף געהערט פון דעם 'מלך': אז פון 'אלע תאוות', קען מען ארויסנעמען - נאר פון דער [דאזיגער] 'תאוה פון געלט', קען מען נישט ארויסנעמען - סיידן [נאר] דורך דעם 'וועג' וואס ס'איז פארהאנדן צו דער 'שווערד', כנ"ל!"

האט דער 'חכם' געזאגט [אז] ער וועט אויף גיין מיט זיי! זענען זיי אלע פיר' ['ממונה', 'גבור', 'בעל־תפילה', 'חכם'], געגאנגען [אינאיינעם]!

און [אויף] די 'גאטן', זענען אויף מיט זיי געגאנגען.

לאמיר זיך פאר הערן

די צוועלעוועטע מעשה - דער בעל תפילה (15)

- ד. וועגן וועלכע זאך איז געווען כדאי אז די אנשי המלך זאלן ווערן צושפרייט?
- ☐ כדאי צו טרעפן דער מלך מיט זיינע מענטשן
 - ☐ צו ארויס נעמען די מדינה פון תאוות ממון
 - ☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ה. וועלכע כחות איז גינגער צוריק צו קערן צום אמת?
- ☐ די מדינה של עשירות
 - ☐ אלע כחות חוץ פון חכמה
 - ☐ אלע כחות חוץ פון תאוות ממון
- ו. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
- ☐ איינמאל
 - ☐ צוויימאל
 - ☐ איך האב געוואלט

- א. צו וועלכע מדינה זענען זיי נאכדעם אנגעקומען? און ווער איז זייער קעניג?
- ☐ צו די כחה פון חכמה און דער חכם איז זייער קעניג
 - ☐ צו די כחה פון דיבור און דער מליץ איז זייער קעניג
 - ☐ צו די כחה פון שטחה און דער אוהב נאמן איז זייער קעניג
- ב. פארוואס האט דער חכם נישט אריינגעקוקט אין זיך?
- ☐ ווייל ער איז געווען בעגער פון די רוח סערה
 - ☐ ווייל דאס איז נאר פארן מלך
 - ☐ ווייל ער האט נישט געהאט די יד
- ג. איבער וועלכע פלעצער איז דער חכם נישט אריבער?
- ☐ איבער דעם פלאץ פון דער בעל תפילה און דער גבור און דער ממונה
 - ☐ איבער דעם פלאץ פון דער מליץ און דער אוהב נאמן

טיפער געטראכט

ווער זענען די גרויסע לייט פון די מדינה של עשירות?

עס איז געווען דארטן שמחות מיט בכיות – איז דער רבי מסביר די סיבה פאר די בכיות און שמחות?

און די נאטן (דעם די עשירים פון דער מדינה) – קוק אריין אין די מעשה אויף לשח"ק וואספארא ווארט דער רבי לייגט צו אויף זיי?

תשובות אויף די מעשה פון דער בעל תפילה (14)

ווער פון די אנשי המלך איז געגאנגן דער ערשטער אויפן וועג צום שווערד? ווער פון די אנשי המלך איז געגאנגן דערווייל? ביז דערווייל זענען געגאנגען דריי אנשי המלך דער ממונה, דער גבור און דער בעל תפילה

וויפיל מאל זענען די מענטשן פון די מדינה של עשירות געגאנגען פון זייער מדינה? דריי מאל

1. האבן זיי גישקט מענטשן. אז זיי זאלן זוכן הויכע בערג
 2. און האבן גישקט שלוחים אהין צו דער מדינה ה'ל
 3. און האבן ארויס גישקט די גרויסע לייט פון זיי וואס זיי זענען ביי זיי גווען נאטן אז זיי זאלן אין איינעם גיין מיט דעם ממונה צו דער שווערד
- און וואס איז אנדערש די מאל וואס זיי זענען געגאנגען מיטן ממונה צו די פריערדיגע מאל? די דריטע מאל זענען געגאנגען די גרויסע לייט, און זענען גינגען אנגיטן מיט צידונג

דער געווינער אויף 'בעל תפילה' 14 איז הב' היקר מנחם שמעון בעק, בית שמש

צו ענטפערן די בחינות, רופט

646-585-3040 02-5-3333-72

תפילה העלפט!

אַש'ר'ס רעכטע פּוּס איז אַביסל קרומליה, און ער הינקט ווען ער גייט; דאס קומט פון א שווערע עקסידענט וואס ער איז אריבער ווען ער איז געווען אין פתח ה'. א ביציקל איז געפארן גאר שנעל און אריינגעקראכט אין אים מיט א שטארקע קראפט. ביזן היינטיגן טאג ליידט ער נאך פון יענעם עקסידענט.

און אזוי גייט אריבער יאר נאך יאר, חודש נאך חודש, און ווער וויל דען א חתן וואס הינקעט?...

יענקי האט זייער רחמנות אויף זיין פעטער אש'ר. יענקי ווייסט קלאר אז דאווענען צום אויבערשטן העלפט און אז דער באשעפער הערט אויס יעדן איינעם'ס תפילה. דעריבער טראגט ער דאס קליינע צעטל מיט זיך איבעראל, וואו עס שטייט געשריבן א תפילה פאר א שידוך פאר אש'ר מיט זיין נאמען: "אש'ר בן חיה יענטא, פאר א זיווג הגון, בקרוב ממש..."

יענקי דאווענט און בעט אן אויפהער, אבער דערווייל הערט מען גארנישט קיין נייעס ביי אש'ר. פארקערט, זיינע יונגערע חברים ווערן שוין חתנים און אינגעלייט, זיינע ברידער וואקסן שוין אויך אונטער און קומען שוין נאנט צו די יארן, און וואס וועט זיין מיט אש'ר? עס איז שוין אריבער אזוי פיל צייט...

צוויי יאר שפעטער, האט רבי נחמן דער מלמד, גערופן יענקי פאר'ן שיעור און געזאגט: "דיין טאטע האט גערופן און געבעטן אז דו זאלסט אים גלייך צוריקרופן ביי הפסקה."

אינמיטן הפסקה איז יענקי געלאפן צום טעלעפאן: "יענקי, הערסט? זיינע תפילות האבן אויפגעטון! ישועה."

נאכדעם וואס אלע מענטשן פונעם קעניג זענען פארלוירן געווארן, האט דער בעל תפילה מיט זיין גרויס קדושה געהייסן פאר זיינע מענטשן - וואס האבן פארברענגט זייערע טעג און נעכט מיט דאווענען - אז זיי זאלן בעטן דעם אויבערשטן ער זאל זיי פירן אויפן ריכטיגן וועג כדי זיי זאלן קענען געפינען דעם קעניג מיט זיינע מענטשן.

ער האט אפילו מחבר געווען ספעציעלע תפילות וואס זיי זאלן זאגן. אויך ווען ער איז געגאנגען צום ממונה און צו דעם גיבור, האט ער זיי שטארק געבעטן אז זיי זאלן אויך מתפלל זיין דערויף.

אין יענקי'ס טאש איז געווען א קליין ליכטיג-גריין צעטל, געהאלטן אין א קליינעם זעקל. וואו אימער ער איז געגאנגען, האט ער עס מיטגענומען מיט זיך. אפילו ווען ער האט זיך אנגעטוהן שבת'דיג, האט ער עס אריבערגעלייגט אין די שבת'דיגע קעשענע, כדי ער זאל עס קענען ארויסנעמען און ניצן אין יעדע פרייע מינוט.

וואס איז געשטאנען אויף דעם צעטל? און פאר וואס האט ער עס געטראגן מיט זיך איבעראל? הערט א מעשה:

יענקי האט א פעטער וואס הייסט אש'ר. אש'ר איז שוין דריי און צוואנציג יאר אלט, און ער איז נאך אלץ נישט קיין חתן. אלע זיינע חברים זענען שוין לאנג חתונה געהאט; טייל האבן שוין קינדער, און פיר פון זיינע חברים האבן שוין אפילו געפראוועט א חאלאקע! אבער אש'ר ווארט נאך אלץ אויף זיין ישועה.

